

Môj tajný jednorozec

Zimné pranie

Linda Chapmanová

FRAGMENT

Môj tajný jednorozec 7

Zimné pranie

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Linda Chapmanová

Môj tajný jednorozec 7: Zimné pranie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Môj tajný jednorozec

Zimné pranie

Linda Chapmanová
Ilustrácie Biz Hull

FRAGMENT

Linda Chapman: *My Secret Unicorn: A Winter Wish*

Written by Linda Chapman

Text copyright © Working Partners Ltd, 2004

Cover Artwork © Andrew Farley

Interior Artwork © Biz Hull

Published by arrangement with Puffin Books UK,
a division of Penguin Books Ltd.

Translation © Lucia Boszorádová, 2024

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4288-7

ISBN e-knihy 978-80-566-4271-9 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

Pre Amany Lily – navždy

Prvá kapitola

Laura pohľadila Súmraka po fľakatom sivom krku a jej dych vytváral v studenom vzduchu obláčiky pary. „Už sme takmer na mieste,“ pošepla mu. Teraz v decembri sa lesy pred zotmením zdali veľmi tiché.

Súmrak prikývol a zaštrngal pritom zubadlom. Keby ich práve niekto sledoval, myslel by si, že je to len obyčajný sivý poník na zarastenej lesnej ceste – no mýlil by sa. Len čo Laura

vyriekla čarovné slová Reverzného zaklínadla, premenil sa na magického jednorožca.

Môj tajný jednorožec, nadchlo sa dievčatko rovnako ako už mnohokrát predtým.

Lesný chodník ústil na čistinku. Hoci bola zima, krátka tráva bola posiatá hviezdicovými fialovými kvetmi. Okolo nich v mierumilovnom tichu poletovali svetlušky a na okraji čistinky slabo žiarili nezvyčajné ružovosivé kremené.

Laura rýchlo zosadla. „Nemôžeme sa tu zdržať veľmi dlho. Vieš, že ocko sa bojí vždy, keď som vonku po zotmení. Ale teraz chcem niečo skúsiť.“

Zložila si jazdeckú prilbu, zastrčila si dlhé svetlé vlasy za uši a premenila Súmraka zaklínadlom na jednorožca.

★ *Zimné pranie* ★

*„Hviezda súmraku tajomná,
na nebi taká vzdialená,
nech tvoje svetlo dnes vzplanie
a splní tajné želanie:
nech opustený poník stratí sa
a na jednorožca zmení sa!“*

Vo fialovom záblesku sa z neho stal snehobiele jednorožec. Zaerdžal a pohodil dlhou hriovou, pričom sa mu zaleskol jeho strieborný roh.

„Súmrak!“ potešila sa Laura a objala ho.

Jednorožec sa k nej pritúlil. „Ahoj, Laura. Čo si to chcela skúsiť? Nechceš si ísť zalietat?“

„Samozrejme, že chcem, ale najprv by som rada použila tvoju mágiu, aby som zistila, či Carly s Annou dostali moje vianočné pohľadnice,“

odvetilo dievčatko. „Pozvala som ich cez prázdniny na návštevu.“

Carly a Anna boli Laurine najlepšie kamarátky z mesta.

Hoci si s nimi pravidelne volávala, nevidela ich už osem mesiacov – odkedy sa jej rodina presťahovala na vidiek.

„Dobre, tak sa poďme pozrieť,“ privolil Súmerak. Sklonil hlavu k jednému z ružových kremeňov. V podobe jednorožca mal veľa magických schopností. Vďaka jednej dokázal použiť kremene na to, aby videl, čo sa deje hocikde inde vo svete.

Laura sa už-už skláňala bližšie ku kremeňu, no odrazu sa zamračila. „Súmerak, budeš v poriadku, však? Nechcem, aby si znova ochorel.“

★ *Zimné pranie* ★

Jeho čarovné schopnosti totiž mali slúžiť iba na pomoc ľuďom. Ak ich používala príliš dlho pre zábavu, mohol zoslabnúť.

„Neboj sa, budem,“ upokojil ju jednorozec. „Pozrieme sa len na chvíľu.“ Potom sa rohom dotkol povrchu ružového kremeňa. „Carly a Anna, Laurine kamarátky!“ zvolal.

Po fialovom záblesku sa nad skalou rozvíril oblak hmly. Vzápätí sa rozplynul, jej povrch sa zaleskol a objavil sa obraz, ktorý pripomínal odraz v bazéne.

„Tam sú!“ zhíkla Laura, keď zbadala svoje kamarátky sedieť v Carlinej kuchyni. Odkedy ich naposledy videla, Carly si ostrihala svoje ryšavé vlnité vlasy nakrátko, ale Anna mala dlhé čierne vlasy zopnuté do copu ako vždy. Veselo sa rozprávali a hľadeli pritom na dve vianočné pohľadnice, ručne zdobené zlatými a striebornými trblietkami. Boli to pohľadnice, ktoré im poslala Laura.

„Tvoje kamarátky vyzerajú naozaj milo,“ nadhodil Súmerak. „Majú aj ony rady kone?“

„To teda áno,“ odvetilo dievčatko. „Majú ich veľmi rady, hoci nejazia pravidelne. Carly tro-

chu jazdiť vie, lebo chodila na tréningy na letnom tábore, ale Anna bola iba na pár jazdách mimo výbehu.“ Zvedavo sa naklonila bližšie ku skale, aby lepšie počula, čo si jej kamarátky hovoria. Slabé šomranie bolo teraz zreteľnejšie.

„Bude to skvelé!“ tešila sa Carly. „Konečne Lauru uvidíme.“

„Aj jej poníka, Súmeraka,“ dodala Anna.

Pri zmienke o svojom mene si Súmerak hrdo odfrkol.

Carly prikývla. „Spýtam sa maminy, či by večer nezavolala Laurinej mame, aby sa dohodli.“

„Ja tiež,“ rozhodla sa Anna a hnedé oči jej žiarili. „Mohli by sme ísť hneď, ako skončí vyučovanie pred prázdninami.“

Laura sa narovнала a ich hlasy sa opäť zmenili na šomranie. „Prídu,“ povedala veselo. *Bude*

úžasné ich znova vidieť, pomyslela si. Nevedela sa dočkať, kedy im predvedie Súmeraka! „Bude ťažké nevyzradiť tvoje tajomstvo,“ priznala.

Pravdu o Súmerakovi nemohla prezradiť nikomu – dokonca ani mame a ockovi. Poznal ju len jej kamarát Michal, ktorý žil v meste a mal vlastného jednorožca, a pani Fontanová, stará majiteľka miestneho kníhkupectva. Práve pani Fontanová Laure prezradila, že na celom svete žijú jednorožce v podobe malých sivých poníkov. Každý z nich si hľadá dieťa, ktoré uverí v ich mágiu a stane sa tak ich Dúhovým priateľom. Keby nebolo pani Fontanovej, Laura by nikdy nezistila, že Súmerak je prestrojený jednorožec.

Súmerak sa zamyslel. „Viem, nemôžeš o mne Carly a Anne povedať, ale aj tak sa môžeme zabaviť pri spoločných jazdách.“

Laura sa uškrnula. „Máš pravdu, Súrak. Bude to super!“

„Podme si už zalietať,“ zmenil zrazu tému Súrak.

„Podme!“ vstalo dievčatko a vyskočilo mu na chrbát. Jednorožec vzlietol do neba dvoma skokmi.

Už bola dosť tma, takže ich nebolo vidieť. Studený vzduch Laure vyštípal líca a v tom momente bola vďačná za svoj hrubý kabát a rukavice. Keď kĺzali ponad koruny stromov poprášene ľahkou, trblietavou snehovou pokrývkou, vlasy jej odfúklo vzad. „Všetko začína mať vianočný nádych,“ porozhliadala sa. „Neviem sa dočkať začiatku prázdnin.“

„Potom spolu budeme tráviť oveľa viac času,“ tešil sa jednorožec.